

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

I. Meditatio: de abyssu divinatorum judiciorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

Æternitas autem in infinitum continuanda manebit, tam diu, quamdiu Deus erit Deus.

COLLOQUIUM. O anima mea! æternitas te, bona vel mala, manet; & in potestate tua est, cum Dei gratia bonam consequi: cur ergo non incipis seriò pro cœlo laborare? quid tibi cum transitorijs vanitatibus? transibunt hæc omnia, quid te ex rebus mundi contristabit? quid pro æternitate bona obtinenda grave erit? æterne Deus! qui me æternum creâsti, ne permittas, quæso, me perire in æternum!

DIES QUINTA

S. Josepho, Sponso B.V. consecranda

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista: *Domine, dum veneris judicare, noli me condemnare.*

MEDITATIO I.

De abyssu Judiciorum Divinorum.

De judicio Dei fieri posse Meditationes in Exercitijs, innuit S. Pater, in fine *Exercitij V. Hebdom. I.*

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆ-

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam, per quam à judicijs ejus formidet cor tuum.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem per S. Paulum ad Rom. 9. *Cùm nondum nati fuissent, &c. Iacob dilexi, Esau autem odio habui: Et considera abyssum judiciorum Dei circa te, antequam exstitisti. 1. alterutrum horum est: vel prædestinavit te Deus, seu elegit ad gloriam æternam, electione meri doni, sine ullis tuis meritis; vel post prævisa peccata tua reprobavit te? horum cùm neutrum determinatè scias, quomodo non pavebis? 2. ordinavit seriem prædestinationis tuæ, cum multis occultis tibi conditionibus, licèt in potestate tua positus. si, si &c. quæ cùm tibi sint ignotæ, quomodo non pavebis? 3. computavit & determinavit dies tuos, fecitque decreto suo terminum vitæ tuæ; quem cùm ignores, quomodo non pavebis? 4. determinavit numerum gratiarum efficacium tibi dandarum, & mensuram peccatorum à te liberè committendorum; quam cùm ignores, quomodo non pavebis?*

II. Audi dicentem Deum 1. Reg. 16. *Non juxta intuitum hominis ego judico: Et considera abyssum judiciorum Dei circa te, totâ vitâ tuâ. 1. Nescis, utrum odio, an amore dignus sis. 2. Nescis, an sis perseveraturus usque ad finem. 3. Non unus fortè ex sæcularibus est te melior. 4. Scis evidenter quòd pecca-*

peccaveris ; remissum autem tibi esse peccatum , nescis : quia nescis , an vel unicum actum supernaturalem in tota vita tua eliceris , qui tamen actus requiritur ad remissionem peccati. 5. In Angelis suis reperit pravitatem Deus , columnæque cœli ceciderunt , & tu non timebis ?

III. Audi Psalmistam *Psal. 67. Domini , Domini , exitus mortis* : Et considera abyssum judiciorum Dei circa mortem tuam , & ea quæ consequentur mortem. 1. Multi , qui diu bene vixerunt , in extremo vitæ puncto damnati sunt , id & tibi contingere potest. 2. *Si justus vix salvatur* , tu ubi parebis ? 3. *Clamabat ille : anima mea ! 70, annis servivisti Deo , & egredi times ?* tu autem eo tempore quid dices ? 4. Fortè jam recepisti mercedem tuam , vanus vanam. Et nonne timebis ?

COLLOQUIUM. Quis non timebit te Domine , quia solus pius es ? non me ita terret justitia tua , sicut terret me misericordia tua , cui malè respondet miseria mea. Tot me jam vallâsti beneficijs , munivisti præfidiis ; & ego hostili animo contra te insurrexi , munitiones tuas contra te verti. O quis erit exitus meus ? Miserere Domine , & ne despicias in finem.

In fine , Pater , Ave , & Anima Christi , &c.

DOCT-

DOCTRINA PRACTICA
Tempore matutino, diei quintæ
relegenda.

De Timore Judiciorum Dei.

1. **N**omine judiciorum Dei intelliguntur non solum illa duo Tribunalia Dei, quorum unum absolvitur in morte cujusque hominis, alterum peragetur in die novissimo; sed etiam mirabiles quædam Dei dispositiones circa creaturam suam, quas Scriptura interdum, vocat *abyssum*: *Judicia tua abyssus multa*, Ps. 35. interdum, scientiam quandam imperscrutabilem: *Mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, & non poterò ad eam*: nonnunquam, *nubem*, in qua est latibulum Dei; interdum, *lucem inaccesibilem* 1. *Timoth.* 6.

2. In re autem judicia Dei nihil aliud sunt juxta Salianum, lib. 2. de timore Dei c. 3. nisi divinæ illæ actiones, quæ superiorem quandam Regulam, & quotidianâ pervulgatâque providentiâ sublimiorem sequuntur. Quod ipsum prædictus auctor sic exemplificat: *usitata*, inquit, *providentia est, ut, qui sanctè vixit, felici morte defungatur, & ut perditam vitam mors execranda consequatur, perinde atque is, qui Babylo-nem, vel Hierosolymam magnis & conti-*
nuis

nuis itineribus contendit, finaliter Babylonem, vel Hierosolymam perveniet. Sed illud mirabile est, si is, qui Babylonem intendebat, ad eamque dies noctesque properabat, Hierosolymam perveniat, & vice versa; hoc est, ut, qui diu male vixit, bene moriatur, & vice versa; atque hæc inter alia sunt abyssalia judicia Dei, quæ, ut religiosus assuescat salubriter timere, hæc possunt subseruire praxes.

Primò, cogitet interdum: quis scit an nomen meum scriptum sit in libro Vitæ? ingressit olim cogitationem hanc S. Bernardus fratribus suis in sermone ad eos habito, dicens; quis scit, an omnium vestrum, quos video, nomina scripta sint in libro vitæ? fundaturque hæc cogitatio in illo ipsius Incarnatæ Sapientiæ oraculo: *multi vocati, pauci electi: Non omnis, qui dicit mihi, Domine Domine, intrabit in regnum cælorum.* Non sunt tamen formanda ex hac cogitatione duo extrema, ad infernum deducenda, nempe, extremum præsumptionis, & extremum desperationis; Sed temperanda est illo effato: *Si non es prædestinatus, fac ut prædestineris; & enitere ita vivere, ut cælesti habitationi congruas.* De quo quidem effato controvertitur, an sit prolatum à S. Augustino; hoc tamen de illo sentiendum, quòd fundetur in doctrinâ supremi post Christum Ecclesiæ Doctoris, S. Petri,

Petri,

Petri, qui ait, *Epistola 2. cap. 1. Fratres, satagite, ut per bona opera certam vestram Vocationem & Electionem faciatis: Et hoc est: fac, ut praedestineris; ut, dum tibi non constat de Electione tua, per bona opera certam tibi illam facias. Velim tamen Religiose, circa hanc quaestionem, & cogitationem haec advertas: Scis utique, quam bonus sit Deus; Scis, quam dignus sit omni possibili amore; Scis, quod Deus, etiam damnando te, sicut non potest non esse Deus, ita non potest non esse bonus; Scis, inquam, haec omnia; quomodo ergo non erumpes in hunc actum? ô Deus! ô bonitas! ô dignitas amoris! dato, quod sim reprobus; dato, quod te non sim amaturus in aeternum, hoc ipso per totam vitam meam amabo te, & ex amore tuî serviam tibi. Si homines mundani eò etiam titulò inhiant & adhærent viscosè rebus temporalibus, quia illis non sunt fruituri post mortem; quanto æquius ego fruar te in vita, si te non sum fruiturus post mortem? caream cælo, & dato, quod carebo te in cælo, hòc ipsò nolo te carere in terra, ne sim bis miser, & ibi, & hîc: ne sim ante tempus infelix, quidquid sit tandem, committo tibi, & judiciis tuis, mihi sufficit, ita adhæreere tibi, ut non dimittam te, quamdiu fuero.*

Secundò: non fidat Religiosus statui suo nimis, sed audiat S. Hieronymum, quem
sonitus

sonitus judiciariæ tubæ, totum mundum ad extremum Dei iudicium convocaturæ, non attentum duntaxat & pervigilem, sed etiam intentissimum servitio & timori Dei reddiderat; audiat, inquam, illum dicentem: *Non Hierosolymis vixisse, sed Hierosolymis bene vixisse, laudabile est.* Magna Dei misericordia, quòd de sæculo nequam eductus sis, Religiose, & positus in Religione: sed nunquid hòc ipsò in gratia Dei confirmatus es, & impeccabilis redditus? Est Religio cœlum; sed in cœlo deliquit irremediabiliter Angelus. Est Religio paradiscus; sed & in paradiscò primi parentes innocentiam abliguriverunt. Est Religio cœtus Apostolorum; sed & in hoc cœtu prævaricatus est Judas. Habetur clausura; sed & eam fur infernalis suffodere potest. Coercet à malo ipsa vestis religiosa; sed & in ea, nisi adsit timor Dei & custodia suà, filum prædestinationis præscindi potest.

Tertiò: Non patiatur Religiosus, se vincì à sæcularibus in servitio Dei, ne cadat in eum illa Christi sententià: *Auferetur à vobis Regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus.* Non sunt hæ novæ apud Deum transmutationes & translationes, ut unus alterius ingrati occupet locum: sic superbi Luciferi S. Franciscus Assisias dicitur in cœlo obtinuisse principatum; sic in locum proditoris

E Judæ,

Judæ, substitutus Matthias; sic Apostoli; Judæis nolentibus recipere Verbum Dei, conversi sunt ad Gentes; Sic multi venient ab Oriente, & ab Occidente, & recumbent cum Abraham, Isaac, & Jacob in Regno Dei, filij autem Regni ejicientur in tenebras; sic in die judicij dicet Christus nonnullis, qui in nomine ejus multas virtutes fecerunt: nescio vos; recedite à me operarij iniquitatis. Et quod miserandum! contingit interdum, ut illi, qui alios erudierunt, & perduxerunt ad salutem, illi, inquam, ipsi damnentur. Ad quod respexisse videtur Spiritus sanctus, per Ecclesiasten cap. 9. dum ante illam sententiam, Nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit, præmisit: Sunt justi, atque Sapientes, & opera eorum in manu Dei. Chaldæus legit; Et discipuli eorum in manu Dei: ita fit interdum, ut discipulis detur Regnum Dei; ab iis autem, qui eos erudierunt ad salutem, auferatur; ut discipuli, auditores, pœnitentes, profelyti, sint in manu Dei; eorum autem Professores, Magistri, Concionatores, Confessarij, ad Religionem Directores, devolvantur ad manus diaboli: quam vicissitudinem expendens S. Gregorius Magnus Homil. 17. in Evang. cum dolore ait: Per nos, fideles &c. ad Regnum cœlorum pertingunt, & ecce, nos per negligentiam nostram deorsum tendimus. Exempla hujus dolendæ vicissitudinis, tam

in

in Historijs Ecclesiasticis, quàm in Chroni-
cis Religionum sunt plurima, quæ referre,
angustia libelli hujus non permittunt. Hoc
igitur, Religiose, cordi tuo altè impressum
gere, & formida, ne Deus te ingratum, in-
utilem, suoque rebellem lumini, ex Reli-
gione sancta eliminet, & in locum tuum alios
meliores subroget: formida & illud, quod
olim inculcabat P. Fabricius Banfus, Visita-
tor Poloniae & Lithuaniae: *Servemus, Fratres
mei, Regulas nostras, ne Deus loco nostræ eligat
sibi vel excitet aliam Religionem, & nos projiciat,
sicut tot alios projecit. Sit autem formido
ista, non merè speculativa solum, sed practica,
& morum (juxta normam exactæ Reli-
giositatis) correctiva.*

DIEI QUINTÆ MEDITATIO II.

De Purgatoria.

Licet de hoc in Exercitijs suis S. P. N. ex-
plicitam mentionem non fecerit, fecit tamen
implicitè, ita loquens: *Si visum fuerit ei, qui
tradit Exercitia, expedire ad profectum eorum,
qui exercentur, alias Meditationes his adiscere,
ut de morte, ac alijs peccati pœnis (inter quas
sunt utique pœnæ Purgatorii) non se putet pro-
hiberi. Hebd. 1. Exerc. 5. in fine.*

E 2

ORATIO